

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 372/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ... 1

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 372/02 Κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα 2

2019/C 372/03 Συγκρότηση των τμημάτων και τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα 3

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 372/04 Υπόθεση C-124/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2019 η Vitromed GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-821/17, Vitromed GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) 8

2019/C 372/05 Υπόθεση C-325/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Απριλίου 2019 η Renew Consorzio Energie Rinnovabili κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili κατά Επιτροπής και Ιταλίας. 8

2019/C 372/06	Υπόθεση C-358/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Μαΐου 2019 η PITEE Fogyasztónédelmi Egyesület κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 22 Μαρτίου 2019 στην υπόθεση T-566/18, PITEE Fogyasztónédelmi Egyesület κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	9
2019/C 372/07	Υπόθεση C-421/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2019 η Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2019 στην υπόθεση T-138/17, Prim κατά EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik	9
2019/C 372/08	Υπόθεση C-426/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουνίου 2019 ο Kurt Hesse κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 4 Απριλίου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-910/16 και T-911/16, Kurt Hesse και Wedl & Hofmann GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	10
2019/C 372/09	Υπόθεση C-501/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 28 Ιουνίου 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor κατά Pro Management Insolv IPURL»	10
2019/C 372/10	Υπόθεση C-531/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2019 – PO κατά Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	11
2019/C 372/11	Υπόθεση C-533/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2019 – RQ κατά Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/12	Υπόθεση C-534/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2019 – SR κατά Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/13	Υπόθεση C-547/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 15 Ιουλίου 2019 – CY, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» κατά Inspectia Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție	13
2019/C 372/14	Υπόθεση C-549/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 17 Ιουλίου 2019 – DX κατά Subdelegación del Gobierno en Toledo	14
2019/C 372/15	Υπόθεση C-558/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Cluj (Ρουμανία) στις 23 Ιουλίου 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	14
2019/C 372/16	Υπόθεση C-560/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Ισπανία) στις 23 Ιουλίου 2019 – GT κατά Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.	15
2019/C 372/17	Υπόθεση C-565/19 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 23 Ιουλίου 2019 ο Armando Carvalho κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 8 Μαΐου 2019 στην υπόθεση T-330/18, Carvalho κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου	16
2019/C 372/18	Υπόθεση C-567/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 25 Ιουλίου 2019 – LP κατά Subdelegación del Gobierno en Toledo	17
2019/C 372/19	Υπόθεση C-580/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Darmstadt (Γερμανία) στις 30 Ιουλίου 2019 – RJ κατά Stadt Offenbach am Main	18
2019/C 372/20	Υπόθεση C-628/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Αυγούστου 2019 ο Csanád Szegedi κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-135/18, Csanád Szegedi κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	18

2019/C 372/21	Υπόθεση C-637/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen (Σουηδία) στις 27 Αυγούστου 2019 – BY κατά CX.....	19
2019/C 372/22	Υπόθεση C-647/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Αυγούστου 2019 η Ja zum Nürburgring eV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-373/15, Ja zum Nürburgring eV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	20
2019/C 372/23	Υπόθεση C-650/19 P: Αναίρεση που άσκησε την 3η Σεπτεμβρίου 2019 η Vialto Consulting Kft. κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) που εκδόθηκε την 26η Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-617/17, Vialto Consulting Kft κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	22
2019/C 372/24	Υπόθεση C-651/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 2 Σεπτεμβρίου 2019 – JP κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	23
2019/C 372/25	Υπόθεση C-665/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Σεπτεμβρίου 2019 η NeXovation, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-353/15, NeXovation κατά Επιτροπής	23
2019/C 372/26	Υπόθεση C-671/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil du Contentieux des Étrangers (Βέλγιο) στις 10 Σεπτεμβρίου 2019 – X κατά État belge	24
2019/C 372/27	Υπόθεση C-672/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil du Contentieux des Étrangers (Βέλγιο) στις 10 Σεπτεμβρίου 2019 – X κατά État belge	25
2019/C 372/28	Υπόθεση C-680/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 η Fulmen κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 2 Ιουλίου 2019, στην υπόθεση T-405/15, Fulmen κατά Συμβουλίου.	26
2019/C 372/29	Υπόθεση C-681/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 ο Fereydoun Mahmoudian κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 2 Ιουλίου 2019, στην υπόθεση T-406/15, Mahmoudian κατά Συμβουλίου	27
2019/C 372/30	Υπόθεση C-688/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-53/18, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	28
2019/C 372/31	Υπόθεση C-689/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 η VodafoneZiggo Group BV κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2019, στην υπόθεση T-660/18, VodafoneZiggo Group BV κατά Επιτροπής.....	29
2019/C 372/32	Υπόθεση C-694/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 η Italmobiliare SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-523/15, Italmobiliare SpA κ.λπ. κατά Επιτροπής	30
Γενικό Δικαστήριο		
2019/C 372/33	Υπόθεση T-568/19: Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2019 – Microos Food Safety κατά Επιτροπής.....	32
2019/C 372/34	Υπόθεση T-606/19: Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 – Bartolomé Alvarado y Grupo Preciados Place κατά EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES).....	33
2019/C 372/35	Υπόθεση T-607/19: Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 – Itinerant Show Room κατά EUIPO (FAKE DUCK)	34

2019/C 372/36	Υπόθεση T-608/19: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2019 – Veronese Design Company κατά EUIPO – Veronese (VERONESE)	35
2019/C 372/37	Υπόθεση T-625/19: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2019 – Daw κατά EUIPO (SOS Innenfarbe).....	35
2019/C 372/38	Υπόθεση T-626/19: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2019 – Daw κατά EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)	36

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

*(2019/C 372/01)***Τελευταία δημοσίευση**

EE C 363 της 28.10.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 357 της 21.10.2019

EE C 348 της 14.10.2019

EE C 337 της 7.10.2019

EE C 328 της 30.9.2019

EE C 319 της 23.9.2019

EE C 312 της 16.9.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

(2019/C 372/02)

Σε σύσκεψη της διοικητικής ολομέλειάς του της 4ης Οκτωβρίου 2019, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να τροποποιήσει το κείμενο της αποφάσεως σχετικά με τα κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα, η οποία ελήφθη στις 3 Ιουλίου 2019 και δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 22 Ιουλίου 2019 (ΕΕ 2019, C 246, σ. 2), αντικαθιστώντας τις παραγράφους 2 και 3 με το ακόλουθο κείμενο:

- «2. Οι υπαλληλικές υποθέσεις, δηλαδή οι υποθέσεις που εισάγονται δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και, κατά περίπτωση, του άρθρου 50α του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατανέμονται μεταξύ των τεσσάρων τμημάτων που προσδιορίζονται ειδικώς προς τούτο με την απόφαση περί τοποθετήσεως των δικαστών στα τμήματα, εκ περιτροπής με βάση τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων στη Γραμματεία.
3. Οι υποθέσεις σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, τις οποίες αφορά ο τέταρτος τίτλος του κανονισμού διαδικασίας, κατανέμονται μεταξύ των έξι τμημάτων που προσδιορίζονται ειδικώς προς τούτο με την απόφαση περί τοποθετήσεως των δικαστών στα τμήματα, εκ περιτροπής με βάση τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων στη Γραμματεία.»

Από τις τροποποιήσεις αυτές προκύπτει ότι τα κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα που καθόρισε το Γενικό Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού διαδικασίας, όπως προκύπτουν από τις αποφάσεις που εγκρίθηκαν στις 3 Ιουλίου 2019 και στις 4 Οκτωβρίου 2019, είναι τα ακόλουθα:

1. Οι υποθέσεις ανατίθενται, το συντομότερο δυνατόν μετά την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου και με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εφαρμογής του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, στα τριμελή τμήματα.
2. Οι υπαλληλικές υποθέσεις, δηλαδή οι υποθέσεις που εισάγονται δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και, κατά περίπτωση, του άρθρου 50α του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατανέμονται μεταξύ των τεσσάρων τμημάτων που προσδιορίζονται ειδικώς προς τούτο με την απόφαση περί τοποθετήσεως των δικαστών στα τμήματα, εκ περιτροπής με βάση τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων στη Γραμματεία.
3. Οι υποθέσεις σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, τις οποίες αφορά ο τέταρτος τίτλος του κανονισμού διαδικασίας, κατανέμονται μεταξύ των έξι τμημάτων που προσδιορίζονται ειδικώς προς τούτο με την απόφαση περί τοποθετήσεως των δικαστών στα τμήματα, εκ περιτροπής με βάση τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων στη Γραμματεία.
4. Οι υποθέσεις πλην εκείνων τις οποίες αφορούν οι παράγραφοι 2 και 3 κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων σύμφωνα με δύο χωριστά συστήματα εκ περιτροπής κατανομής που καθορίζονται με βάση τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων στη Γραμματεία:
 - για τις υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού οι οποίοι ισχύουν για τις επιχειρήσεις, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και των κανόνων περί μέτρων εμπορικής άμυνας,
 - για όλες τις άλλες υποθέσεις.
5. Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να παρεκκλίνει από τα εκ περιτροπής συστήματα των παραγράφων 2, 3 και 4 προκειμένου να λάβει υπόψη τη συνάφεια ορισμένων υποθέσεων ή προκειμένου να εξασφαλίσει την ισόρροπη κατανομή του φόρτου εργασίας.
6. Λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου που ελήφθη σε σύσκεψη της διοικητικής ολομέλειας της 19ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τη συνέχιση της δραστηριότητας του Γενικού Δικαστηρίου μεταξύ 1ης και 26ης Σεπτεμβρίου 2019 (ΕΕ 2019, C 238, σ. 2), κατά την οποία η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2016 για τα κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα (ΕΕ 2016, C 296, σ. 2) θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται από την 1η έως την 26η Σεπτεμβρίου 2019, τα προπαρατεθέντα κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα ισχύουν για την περίοδο από 27 Σεπτεμβρίου 2019 έως 31 Αυγούστου 2022.

Συγκρότηση των τμημάτων και τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2019/C 372/03)

Σε έκτακτη σύσκεψη της διοικητικής ολομέλειάς του της 30ής Σεπτεμβρίου 2019, το Γενικό Δικαστήριο, συγκείμενο από 52 δικαστές, αποφάσισε να συγκροτήσει, για την περίοδο από 30 Σεπτεμβρίου 2019 έως 31 Αυγούστου 2022, δέκα τμήματα που απαρτίζονται από πέντε δικαστές και συνεδριάζουν είτε με πενταμελή σύνθεση είτε με τριμελή σύνθεση σε έξι επιμέρους σχηματισμούς. Σε καθέναν από τους σχηματισμούς των δέκα τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου προεδρεύει ένας πρόεδρος τμήματος, που εκλέγεται ταυτόχρονα ως πρόεδρος του πενταμελούς και του τριμελούς τμήματος.

Σε σύσκεψη της διοικητικής ολομέλειάς του της 4ης Οκτωβρίου 2019, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, προτάσει του Προέδρου σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να τοποθετήσει τους δικαστές στα τμήματα για την περίοδο από 4 Οκτωβρίου 2019 έως 31 Αυγούστου 2022 ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος, M. Jaeger, N. Rótorak, O. Porchia και M. Stancu, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

H. Kanninen, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: M. Jaeger και N. Rótorak, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: M. Jaeger και O. Porchia, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: M. Jaeger και M. Stancu, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: N. Rótorak και O. Porchia, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: N. Rótorak και M. Stancu, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: O. Porchia και M. Stancu, δικαστές.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

V. Tomljenović, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl και I. Nömm, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

V. Tomljenović, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: I. Labucka και F. Schalin, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: I. Labucka και P. Škvařilová-Pelzl, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: I. Labucka και I. Nömm, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: F. Schalin και P. Škvařilová-Pelzl, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: F. Schalin και I. Nömm, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: P. Škvařilová-Pelzl και I. Nömm, δικαστές.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

A. M. Collins, πρόεδρος τμήματος, V. Kreuzschitz, Z. Csehi, G. De Baere και G. Steinfatt, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

A. M. Collins, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: V. Kreuschitz και Z. Csehi, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: V. Kreuschitz και G. De Baere, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: V. Kreuschitz και G. Steinfatt, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: Z. Csehi και G. De Baere, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: Z. Csehi και G. Steinfatt, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: G. De Baere και G. Steinfatt, δικαστές.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

S. Gervasoni, πρόεδρος τμήματος, L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo και J. Martín y Pérez de Nanclares, δικαστές.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

S. Gervasoni, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: L. Madise και P. Nihoul, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: L. Madise και R. Frendo, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: L. Madise και J. Martín y Pérez de Nanclares, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: P. Nihoul και R. Frendo, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: P. Nihoul και J. Martín y Pérez de Nanclares, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: R. Frendo και J. Martín y Pérez de Nanclares, δικαστές.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

D. Spielmann, πρόεδρος τμήματος, I. S. Forrester, U. Öberg, O. Spineanu-Matei και R. Mastroianni, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

D. Spielmann, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: I. S. Forrester και U. Öberg, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: I. S. Forrester και O. Spineanu-Matei, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: I. S. Forrester και R. Mastroianni, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: U. Öberg και O. Spineanu-Matei, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: U. Öberg και R. Mastroianni, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: O. Spineanu-Matei και R. Mastroianni, δικαστές.

Έκτο πενταμελές τμήμα:

A. Μαρκουλλή, πρόεδρος τμήματος, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, K. Ηλιόπουλος και R. Norkus, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

A. Μαρκουλλή, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: S. Frimodt Nielsen και J. Schwarcz, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: S. Frimodt Nielsen και K. Ηλιόπουλος, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: S. Frimodt Nielsen και R. Norkus, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: J. Schwarcz και K. Ηλιόπουλος, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: J. Schwarcz και R. Norkus, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: K. Ηλιόπουλος και R. Norkus, δικαστές.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

R. da Silva Passos, πρόεδρος τμήματος, V. Valančius, I. Reine, L. Truchot και M. Sampol Pucurull, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

R. da Silva Passos, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: V. Valančius και I. Reine, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: V. Valančius και L. Truchot, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: V. Valančius και M. Sampol Pucurull, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: I. Reine και L. Truchot, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: I. Reine και M. Sampol Pucurull, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: L. Truchot και M. Sampol Pucurull, δικαστές.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

J. Svenningsen, πρόεδρος τμήματος, R. Barents, C. Mac Eochaidh, T. R. Pynnä και J. Laitenberger, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

J. Svenningsen, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: R. Barents και C. Mac Eochaidh, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: R. Barents και T. R. Pynnä, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: R. Barents και J. Laitenberger, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: C. Mac Eochaidh και T. R. Pynnä, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: C. Mac Eochaidh και J. Laitenberger, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: T. R. Pynnä και J. Laitenberger, δικαστές.

Ένατο πενταμελές τμήμα:

M. J. Costeira, πρόεδρος τμήματος, Δ. Γρατσίας, M. Kancheva, B. Berke και T. Perišin, δικαστές.

Ένατο τριμελές τμήμα:

M. J. Costeira, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: Δ. Γρατσίας και M. Kancheva, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: Δ. Γρατσίας και B. Berke, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: Δ. Γρατσίας και T. Perišin, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: M. Kancheva και B. Berke, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: M. Kancheva και T. Perišin, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: B. Berke και T. Perišin, δικαστές.

Δέκατο πενταμελές τμήμα:

A. Kornezov, πρόεδρος τμήματος, E. Buttigieg, J. M. Passer, K. Kowalik-Bańczyk και G. Hesse, δικαστές.

Δέκατο τριμελές τμήμα:

A. Kornezov, πρόεδρος τμήματος·

δικαστικός σχηματισμός Α: E. Buttigieg και J. M. Passer, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Β: E. Buttigieg και K. Kowalik-Bańczyk, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Γ: E. Buttigieg και G. Hesse, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Δ: J. M. Passer και K. Kowalik-Bańczyk, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός Ε: J. M. Passer και G. Hesse, δικαστές·

δικαστικός σχηματισμός ΣΤ: K. Kowalik-Bańczyk και G. Hesse, δικαστές.

Στο πρώτο, το τέταρτο, το έβδομο και το όγδοο τμήμα ανατίθενται οι υποθέσεις που εισάγονται δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και, κατά περίπτωση, του άρθρου 50α του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ στο δεύτερο, το τρίτο, το πέμπτο, το έκτο, το ένατο και το δέκατο τμήμα ανατίθενται οι υποθέσεις σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας τις οποίες αφορά ο τέταρτος τίτλος του Κανονισμού Διαδικασίας.

Το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε επίσης τα εξής:

— ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος δεν τοποθετούνται μονίμως σε κανένα τμήμα·

- κάθε δικαστικό έτος, ο Αντιπρόεδρος μετέχει σε καθένα από τα δέκα πενταμελή τμήματα, σε μία υπόθεση ανά τμήμα με την ακόλουθη σειρά:
- στην πρώτη υπόθεση που παραπέμπεται, με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, σε πενταμελή σχηματισμό του πρώτου τμήματος, του δευτέρου τμήματος, του τρίτου τμήματος, του τετάρτου τμήματος και του πέμπτου τμήματος·
- στην τρίτη υπόθεση που παραπέμπεται, με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, σε πενταμελή σχηματισμό του έκτου τμήματος, του εβδόμου τμήματος, του ογδού τμήματος, του ενάτου τμήματος και του δεκάτου τμήματος.

Όταν ο Αντιπρόεδρος μετέχει, κατά τα ανωτέρω, σε πενταμελή σχηματισμό, ο σχηματισμός αυτός απαρτίζεται από τον Αντιπρόεδρο, τους δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος τριμελούς τμήματος καθώς και από έναν από τους λοιπούς δικαστές του σχετικού τμήματος, ο οποίος προσδιορίζεται βάσει της αντίστροφης σειράς από αυτήν που προβλέπει το άρθρο 8 του Κανονισμού Διαδικασίας.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2019 η Vitromed GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-821/17, Vitromed GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Vitromed GmbH (εκπρόσωπος: M. Linß, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Vitromed Healthcare

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έκτο τμήμα) με διάταξη της 11ης Σεπτεμβρίου 2019 απέρριψε την αίτηση αναρέσεως και αποφάνθηκε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Απριλίου 2019 η Renew Consorzio Energie Rinnovabili κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili κατά Επιτροπής και Ιταλίας

(Υπόθεση C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Renew Consorzio Energie Rinnovabili (εκπρόσωπος: G. Passalacqua, avvocato)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ιταλική Δημοκρατία

Με διάταξη της 19ης Σεπτεμβρίου 2019 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναρέσεως ως προδήλως απαράδεκτη και καταδίκασε την Renew Consorzio Energie Rinnovabili στα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Μαΐου 2019 η PITEE Fogyasztónédelmi Egyesület κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 22 Μαρτίου 2019 στην υπόθεση T-566/18, PITEE Fogyasztónédelmi Egyesület κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: PITEE Fogyasztónédelmi Egyesület (εκπρόσωπος: D. Lázár, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2019 η Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 20 Μαρτίου 2019 στην υπόθεση T-138/17, Prim κατά EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik

(Υπόθεση C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (εκπρόσωπος: R. Ingerl, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Prim, SA (εκπρόσωπος: L. Broschat García, abogada), Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 2019 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρεσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και υποχρέωσε την Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH να φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουνίου 2019 ο Kurt Hesse κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 4 Απριλίου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-910/16 και T-911/16, Kurt Hesse και Wedl & Hofmann GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Kurt Hesse (εκπρόσωπος: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Wedl & Hofmann GmbH, Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 2019 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και υποχρέωσε τον ανααιρεσείοντα να φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 28 Ιουνίου 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor κατά Pro Management Insolv IPURL»

(Υπόθεση C-501/19)

(2019/C 372/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Ανααιρεσίβλητη: Pro Management Insolv IPURL, υπό την ιδιότητά της ως συνδίκου της πτωχεύσεως της Asociația Culturală «Suflet de Român»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προβαίνουν οι κάτοχοι δικαιωμάτων επί μουσικών έργων σε παροχή υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 1, και του άρθρου 25, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾ (οδηγία ΦΠΑ), προς τους διοργανωτές θεαμάτων από τους οποίους οι οργανισμοί συλλογικής

διαχείρισης εισπράττουν στο όνομά τους αλλά για λογαριασμό των εν λόγω κατόχων αμοιβή για την παρουσίαση μουσικών έργων στο κοινό, με βάση μη αποκλειστική άδεια χρήσεως;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισεως, όταν εισπράττουν από τους διοργανωτές θεαμάτων αμοιβή για το δικαίωμα παρουσιάσεως μουσικών έργων στο κοινό, την ιδιότητα του υποκείμενου στον φόρο, κατά την έννοια του άρθρου 28 της οδηγίας ΦΠΑ, και υποχρεούνται να εκδίδουν τιμολόγια με ΦΠΑ προς τους διοργανωτές θεαμάτων, και, όταν διανέμονται αμοιβές στους δημιουργούς και τους λοιπούς κατόχους δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί μουσικών έργων, πρέπει αυτοί με τη σειρά τους να εκδίδουν τιμολόγια με ΦΠΑ προς τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2019 – ΡΟ κατά Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Υπόθεση C-531/19)

(2019/C 372/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εκκαλών: ΡΟ

Καθή και εφεσίβλητη: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται [το] Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν είναι συμβατή με το άρθρο 12 της [οδηγίας] 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες (¹), και –μεταξύ άλλων– με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση C-636/16 (²)) και της 8ης Δεκεμβρίου 2011 (υπόθεση C-371/08 (³)), ερμηνεία όπως αυτή των αποφάσεων του ισπανικού Tribunal Supremo 191/2019 της 19ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναρρέσεως 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), και 257/2019 της 27ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναρρέσεως 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), κατά την οποία μπορεί να γίνει δεκτό, μέσω ερμηνείας της οδηγίας 2001/40/ΕΚ (⁴), ότι οποιοσδήποτε υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος που έχει διαπράξει αδίκημα που τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ενός τουλάχιστον έτους μπορεί και πρέπει να απομακρύνεται «αυτομάτως», δηλαδή [χωρίς] να απαιτείται να εκτιμηθούν οι προσωπικές, οικογενειακές, κοινωνικές ή εργασιακές περιστάσεις του.

(¹) ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

(²) Απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

(³) Απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

(⁴) Απόφαση 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομακρύνσεως υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2001, L 149, σ. 34)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2019 – RQ κατά Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Υπόθεση C-533/19)

(2019/C 372/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εκκαλών: RQ

Καθής και εφεσίβλητη: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται [το] Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν είναι συμβατή με το άρθρο 12 της [οδηγίας] 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες ⁽¹⁾, και –μεταξύ άλλων– με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση C-636/16 ⁽²⁾) και της 8ης Δεκεμβρίου 2011 (υπόθεση C-371/08 ⁽³⁾), ερμηνεία όπως αυτή των αποφάσεων του ισπανικού Tribunal Supremo 191/2019 της 19ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναίρεσεως 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), και 257/2019 της 27ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναίρεσεως 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), κατά την οποία μπορεί να γίνει δεκτό, μέσω ερμηνείας της οδηγίας 2001/40/ΕΚ ⁽⁴⁾, ότι οποιοσδήποτε υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος που έχει διαπράξει αδίκημα που τιμωρείται με στεριστική της ελευθερίας ποινή ενός τουλάχιστον έτους μπορεί και πρέπει να απομακρύνεται «αυτομάτως», δηλαδή [χωρίς] να απαιτείται να εκτιμηθούν οι προσωπικές, οικογενειακές, κοινωνικές ή εργασιακές περιστάσεις του.

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

⁽²⁾ Απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Απόφαση 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομακρύνσεως υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2001, L 149, σ. 34)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2019 – SR κατά Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Υπόθεση C-534/19)

(2019/C 372/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εκκαλών: SR

Καθής και εφεσίβλητη: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται [το] Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν είναι συμβατή με το άρθρο 12 της [οδηγίας] 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες ⁽¹⁾, και –μεταξύ άλλων– με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση C-636/16 ⁽²⁾) και της 8ης Δεκεμβρίου 2011 (υπόθεση C-371/08 ⁽³⁾), ερμηνεία όπως αυτή των αποφάσεων του ισπανικού Tribunal Supremo 191/2019 της 19ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναίρεσεως 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), και 257/2019 της 27ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναίρεσεως 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), κατά την οποία μπορεί να γίνει δεκτό, μέσω ερμηνείας της οδηγίας 2001/40/ΕΚ ⁽⁴⁾, ότι οποιοσδήποτε υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος που έχει διαπράξει αδίκημα που τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ενός τουλάχιστον έτους μπορεί και πρέπει να απομακρύνεται «αυτομάτως», δηλαδή [χωρίς] να απαιτείται να εκτιμηθούν οι προσωπικές, οικογενειακές, κοινωνικές ή εργασιακές περιστάσεις του.

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

⁽²⁾ Απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Απόφαση 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομακρύνσεως υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2001, L 149, σ. 34)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 15 Ιουλίου 2019 – CY, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» κατά Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

(Υπόθεση C-547/19)

(2019/C 372/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: CY, Asociația «Forumul Judecătorilor din România»

Καθών: Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άρθρο 19, παράγραφος 1, της ίδιας Συνθήκης και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθενται στην παρέμβαση συνταγματικού δικαστηρίου (όργανο το οποίο δεν αποτελεί, κατά το εθνικό δίκαιο, δικαιοδοτικό όργανο) όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο το ανώτατο δικαστήριο έχει ερμηνεύσει και εφαρμόσει την ενδοσυνταγματική νομοθεσία κατά τη διαδικασία συγκρότησης των δικαστικών σχηματισμών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 17 Ιουλίου 2019 – DX κατά Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Υπόθεση C-549/19)

(2019/C 372/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εκκαλών: DX

Καθής και εφεσίβλητη: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται [το] Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν είναι συμβατή με το άρθρο 12 της [οδηγίας] 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες ⁽¹⁾, και –μεταξύ άλλων– με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση C-636/16 ⁽²⁾) και της 8ης Δεκεμβρίου 2011 (υπόθεση C-371/08 ⁽³⁾), ερμηνεία όπως αυτή των αποφάσεων του ισπανικού Tribunal Supremo 191/2019 της 19ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναίρεσεως 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), και 257/2019 της 27ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναίρεσεως 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), κατά την οποία μπορεί να γίνει δεκτό, μέσω ερμηνείας της οδηγίας 2001/40/ΕΚ ⁽⁴⁾, ότι οποιοσδήποτε υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος που έχει διαπράξει αδίκημα που τιμωρείται με στέρηση της ελευθερίας ποινή ενόσ τουλάχιστον έτους μπορεί και πρέπει να απομακρύνεται «αυτομάτως», δηλαδή [χωρίς] να απαιτείται να εκτιμηθούν οι προσωπικές, οικογενειακές, κοινωνικές ή εργασιακές περιστάσεις του.

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

⁽²⁾ Απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Απόφαση 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομακρύνσεως υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2001, L 149, σ. 34)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Cluj (Ρουμανία) στις 23 Ιουλίου 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-558/19)

(2019/C 372/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Καθής: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 49 και στο άρθρο 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση [άρθρο 11, παράγραφος 2, και άρθρο 29, παράγραφος 3, του *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal* (νόμου 571/2003 περί θεσπίσεως φορολογικού κώδικα)], η οποία προβλέπει τη δυνατότητα επαναχαρακτηρισμού τραπεζικής μεταβίβασης χρημάτων από υποκατάστημα εγκαταστημένο σε κράτος μέλος στην εγκαταστημένη σε άλλο κράτος μέλος μητρική εταιρία ως πράξης παράγουσας εισοδήματα με συνακόλουθη υποχρέωση εφαρμογής των κανόνων περί ενδοομιλικής τιμολόγησης, ενώ, όταν η ίδια πράξη πραγματοποιείται μεταξύ υποκαταστήματος και μητρικής εταιρίας οι οποίες είναι οντότητες εγκαταστημένες αμφότερες στο ίδιο κράτος μέλος, αυτή δεν μπορεί να επαναχαρακτηριστεί με τον ίδιο τρόπο και δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή οι κανόνες περί ενδοομιλικής τιμολόγησης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia* (Ισπανία) στις 23 Ιουλίου 2019 – GT κατά *Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.*

(Υπόθεση C-560/19)

(2019/C 372/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: GT

Εναγομένη: *Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στην έννοια του «πραγματικού αερομεταφορέα» εταιρία με αντικείμενο την αεροπορική μεταφορά επιβατών η οποία πωλεί το εισιτήριο, πλην όμως δεν εκτελεί την πτήση, ήτοι δεν είναι αυτή που εκτελεί πράγματι την πτήση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, υφίσταται δικαίωμα αποζημιώσεως των επιβατών κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004 ⁽¹⁾ στην περίπτωση που η πτήση διαιρείται σε περισσότερα σκέλη και, συνεπεία μικρής (κάτω των τριών ωρών) καθυστέρησης σε ένα σκέλος, προκαλείται μεγάλη καθυστέρηση (άνω των τριών ωρών) στον τελικό προορισμό λόγω απώλειας της ανταποκρίσεως; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, εάν οι πραγματικοί αερομεταφορείς των διαφορετικών σκελών είναι διαφορετικοί, υποχρεούται να καταβάλει τη χρηματική αποζημίωση του άρθρου 7 του κανονισμού 261/2004 ο πραγματικός αερομεταφορέας που εκτέλεσε την πτήση στο σκέλος της οποίας σημειώθηκε μικρή καθυστέρηση (κάτω των τριών ωρών), η οποία προκάλεσε όμως απώλεια της ανταποκρίσεως και, επομένως, μεγάλη καθυστέρηση (άνω των τριών ωρών) στον τελικό προορισμό;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησαν στις 23 Ιουλίου 2019 ο Armando Carvalho κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 8 Μαΐου 2019 στην υπόθεση T-330/18, Carvalho κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

(Υπόθεση C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Armando Carvalho κ.λπ. (εκπρόσωποι: G. Winter, Professor, R. Verheyen, Rechtsanwältin, H. Leith, Barrister)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της βασιμότητας του ακυρωτικού αιτήματος·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της βασιμότητας του αιτήματος περί αναγνώρισεως εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης· και
- να καταδικάσει τους αντιδίκους κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσιόντες ασκούν αναίρεση κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή τους, προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους αναίρεσεως.

Πρώτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι οι ανααιρεσιόντες δεν πληρούν τα κριτήρια της νομολογίας Plaumann σχετικά με το ότι η επίμαχη πράξη πρέπει να αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα. Οι τρεις πράξεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ επιτρέπουν εκπομπές που επηρεάζουν καθέναν εκ των ανααιρεσιόντων με συγκεκριμένο πραγματικό τρόπο. Επιπλέον, τα κριτήρια της νομολογίας Plaumann πληρούνται καθόσον οι τρεις πράξεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου προβάλλουν ατομικά θεμελιώδη δικαιώματα των ανααιρεσιόντων.

Δεύτερος λόγος: Επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν προσάρμοσε τα κριτήρια της νομολογίας Plaumann προκειμένου να λάβει υπόψη την επιτακτική πρόκληση της κλιματικής αλλαγής και την επίκληση ατομικών θεμελιωδών δικαιωμάτων των ανααιρεσιόντων, συμπεριλαμβανομένης της εγγύησης περί αποτελεσματικής έννομης προστασίας των δικαιωμάτων αυτών. Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η αποτελεσματικότητα ορισμένου δικαιώματος επιβάλλει να υφίσταται αντίστοιχο μέσο ένδικης προστασίας και το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι τα εθνικά δικαστήρια (και ο μηχανισμός προδικαστικής παραπομπής σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ) ή μια προσφυγή που προσβάλλει εκτελεστικές πράξεις της Επιτροπής θα παρείχαν ένα αποτελεσματικό σύστημα μέσω ένδικης προστασίας στην περίπτωση αυτή.

Το Δικαστήριο πρέπει επομένως να κρίνει ότι, όταν (όπως στην υπό κρίση περίπτωση) δεν υφίσταται κανένα άλλο αποτελεσματικό μέσο ένδικης προστασίας για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος, το κριτήριο του «ατομικού επηρεασμού» πληρούται όταν υποστηρίζεται και αποδεικνύεται ότι μια νομοθετική πράξη προσβάλλει σε μεγάλο βαθμό ατομικό θεμελιώδες δικαίωμα του προσφεύγοντος ή, επικουρικώς, συνιστά επέμβαση στο ουσιώδες περιεχόμενο του δικαιώματος. Το κριτήριο αυτό πληρούται στην προκειμένη περίπτωση.

Τρίτος λόγος: Πέραν του πρώτου και του δεύτερου λόγου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν δέχτηκε ότι η ένωση Saminuoṛga (ένωση νέων Sami) νομιμοποιούνταν ενεργητικά, παραλείποντας να λάβει υπόψη (χωρίς αιτιολογία) τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι επίμαχες πράξεις αφορούν ατομικά τα περισσότερα από τα μέλη της ένωσης, τα οποία επομένως νομιμοποιούνταν έκαστο

χωριστά. Επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να είναι πιο επεικέες σχετικά με τα κριτήρια για τη θεμελίωση της ενεργητικής νομιμοποίησης όσον αφορά τις ενώσεις που εκπροσωπούν μια κοινότητα ιδιοκτητών.

Τέταρτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο καθόσον απέρριψε την αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης ως απαράδεκτη, εισάγοντας ένα νέο κριτήριο για τη θεμελίωση της ενεργητικής νομιμοποίησης του προσφεύγοντος στο πλαίσιο του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Το κριτήριο αυτό δεν βρίσκεται έρεισμα στο κείμενο της Συνθήκης ή στη νομολογία.

- (¹) Οδηγία (ΕΕ) 2018/410 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814 (ΕΕ 2018, L 76, σ. 3).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ 2018, L 156, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ 2018, L 156, σ. 26).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 25 Ιουλίου 2019 – LP κατά Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Υπόθεση C-567/19)

(2019/C 372/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εκκαλών: LP

Καθής και εφεσίβλητη: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται [το] Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν είναι συμβατή με το άρθρο 12 της [οδηγίας] 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες (¹), και –μεταξύ άλλων– με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση C-636/16 (²)) και της 8ης Δεκεμβρίου 2011 (υπόθεση C-371/08 (³)), ερμηνεία όπως αυτή των αποφάσεων του ισπανικού Tribunal Supremo 191/2019 της 19ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναρρέσεως 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), και 257/2019 της 27ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναρρέσεως 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), κατά την οποία μπορεί να γίνει δεκτό, μέσω ερμηνείας της οδηγίας 2001/40/ΕΚ (⁴), ότι οποιοσδήποτε υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος που έχει διαπράξει αδίκημα που τιμωρείται με στεριστική της ελευθερίας ποινή ενός τουλάχιστον έτους μπορεί και πρέπει να απομακρύνεται «αυτομάτως», δηλαδή [χωρίς] να απαιτείται να κριθεί αν συνιστά πραγματική και ενεστώσα απειλή και να εκτιμηθούν οι προσωπικές, οικογενειακές, κοινωνικές ή εργασιακές περιστάσεις του.

(¹) ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

(²) Απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

(³) Απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

(⁴) Απόφαση 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομακρύνσεως υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2001, L 149, σ. 34)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Verwaltungsgericht Darmstadt** (Γερμανία) στις **30 Ιουλίου 2019 – RJ** κατά **Stadt Offenbach am Main**

(Υπόθεση C-580/19)

(2019/C 372/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Darmstadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: RJ

Καθού: Stadt Offenbach am Main

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο χρόνος εφημερίας ετοιμότητας, κατά τη διάρκεια του οποίου ο εργαζόμενος έχει την υποχρέωση να μεταβεί εντός είκοσι λεπτών με επιχειρησιακή στολή και όχημα έκτακτης ανάγκης στα όρια του δήμου της υπηρεσίας του, θεωρείται ως χρόνος εργασίας, μολονότι ο εργοδότης δεν έχει μεν υποδείξει στον εργαζόμενο τόπο παραμονής, πλην όμως ο εργαζόμενος είναι σημαντικά περιορισμένος ως προς την επιλογή του τόπου παραμονής του καθώς και ως προς τις δυνατότητες που έχει να ασχοληθεί με τα προσωπικά και τα κοινωνικά του ενδιαφέροντα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα:

Faut-il interpréter l'article 2 de la directive 2003/88/CE en ce sens que, dans un cas de figure tel que celui de la première question préjudicielle, il convient de tenir compte également, dans le cadre de la définition de la notion de temps de travail, du point de savoir si, et dans quelle mesure, pendant les gardes qu'il est tenu d'effectuer dans un lieu non arrêté par l'employeur, le travailleur doit en règle générale s'attendre à être appelé à partir en intervention ?

Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ σε μια περίπτωση όπως αυτή του πρώτου ερωτήματος την έννοια ότι κατά τον προσδιορισμό της εννοίας του χρόνου εργασίας πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη εάν και σε ποιον βαθμό κατά τη διάρκεια μιας εφημερίας ετοιμότητας, της οποίας ο τόπος εκτελέσεως δεν προκαθορίζεται από τον εργοδότη, πρέπει κατά κανόνα να θεωρείται αναμενόμενη η ανάκληση προσωπικού στην υπηρεσία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Αυγούστου 2019 ο Csanád Szegedi κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-135/18, Csanád Szegedi κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: C. Szegedi (εκπρόσωπος: K. Bodó, ügyvéd)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Με την αίτηση αναίρεσως ο C. Szegedi ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Ως προς τον πρώτο λόγο, όσον αφορά το ποσό που ζητήθηκε για την πρόσληψη των László Tibor Erdélyi και József Virág ως διαπιστευμένων κοινοβουλευτικών βοηθών, να αναρριθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, να γίνει δεκτή η προσφυγή και να ακυρωθεί η απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2017 και το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 2017-1635 της Γενικής Γραμματείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Γενική Διεύθυνση Οικονομικών.
2. Ως προς τον δεύτερο λόγο, όσον αφορά το ποσό που ζητήθηκε για την πρόσληψη των L. T. Erdélyi και J. Virág ως διαπιστευμένων κοινοβουλευτικών βοηθών, να αναρριθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσως, ο αναρριζών προβάλλει δύο λόγους:

Πρώτος λόγος:

Προσβολή, κατά τη διαδικασία ανάκτησης ενώπιον του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη (άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) και παραβίαση των αρχών που αποτελούν (αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης, αρχή της ισότητας των όπλων και αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας), στο μέτρο που ο αναρριζών δεν είχε πρόσβαση στην έκδοση της OLAF επί της οποίας στηρίχθηκε η απόφαση ούτε στα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, ούτε μπόρεσε να ασκήσει το δικαίωμά του για προηγούμενη ακρόαση, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 68, παράγραφος 2, της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που θεσπίζει μέτρα για την εφαρμογή του καθεστώτος των βουλευτών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: εκτελεστικά μέτρα). Το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 44 της αποφάσεώς του, εσφαλμένα επικαλείται το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2013, δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο δεν ρυθμίζει τη διαδικασία ανάκτησης ενώπιον του Γενικού Γραμματέα, αλλά τη διαδικασία ενώπιον της OLAF. Στο πλαίσιο αυτό, στη σκέψη 45 της αποφάσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα εφάρμοσε τη νομολογία που απορρέει από τη σκέψη 35 της αποφάσεως IMG/Επιτροπής. Στη σκέψη 48 της αποφάσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε contra legem το άρθρο 68, παράγραφος 2, των εκτελεστικών μέτρων, εξισώνοντας το δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων με το δικαίωμα ακρόασης. Το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 51 της αποφάσεώς του, ερμήνευσε επίσης εσφαλμένα το άρθρο 68 των εκτελεστικών μέτρων, το οποίο ρυθμίζει τη διαδικασία ανάκτησης, στο μέτρο που ο σχετικός κανόνας δεν γεννά δικαιώματα ή υποχρεώσεις για τον αναρριζόντα όσον αφορά την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Γραμματέα.

Δεύτερος λόγος:

Προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη (άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, στο μέτρο που, χωρίς την παραμικρή αιτιολογία επί της ουσίας, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προταθείσα μαρτυρική κατάθεση των J. Virág και L. T. Erdélyi. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου που απέρριψε το προταθέν αποδεικτικό μέσο στερήσε από τον αναρριζόντα τη δυνατότητα να αμυνθεί επί της ουσίας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen (Σουηδία) στις 27 Αυγούστου 2019 – BY κατά CX

(Υπόθεση C-637/19)

(2019/C 372/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: BY

Εναγόμενος: CX

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος «κοινό», στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, ενιαία σημασία;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα δικαστήρια εμπίπτουν στο πεδίο του όρου «κοινό» κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα:
 - α) μπορεί να θεωρηθεί, σε περίπτωση παρουσίασης προστατευόμενου έργου σε δικαστήριο, ότι το δικαστήριο αυτό εμπίπτει στην έννοια του «κοινού»;
 - β) μπορεί να θεωρηθεί, σε περίπτωση διανομής προστατευόμενου έργου σε δικαστήριο, ότι το δικαστήριο αυτό εμπίπτει στην έννοια του «κοινού»;
- 4) Επηρεάζεται η εκτίμηση περί του αν η υποβολή προστατευόμενου έργου σε δικαστήριο συνιστά «παρουσίαση στο κοινό» ή «διανομή στο κοινό» από το γεγονός ότι η εθνική νομοθεσία καθιερώνει γενική αρχή πρόσβασης στα δημόσια έγγραφα, κατά την οποία κάθε πρόσωπο που υποβάλλει αίτηση μπορεί να έχει πρόσβαση στα διαδικαστικά έγγραφα που υποβάλλονται σε δικαστήριο, εκτός εάν τα έγγραφα αυτά περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 167, σ. 10.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Αυγούστου 2019 η Ja zum Nürburgring eV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-373/15, Ja zum Nürburgring eV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ja zum Nürburgring eV (εκπρόσωποι: καθηγητές Δρ. D. Frey και Δρ. M. Rudolph, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιουνίου 2019, στην υπόθεση T 373/15.
2. Να ακυρώσει την απόφαση C(2014) 3634 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, κατά το μέτρο που διαπιστώνει ότι
 - α. η αγοράστρια των περιουσιακών στοιχείων που πωλήθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία υποβολής προσφορών, ήτοι η capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH, και οι θυγατρικές της δεν επηρεάζονται από την πιθανή ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων ασυμβίβαστων με την εσωτερική αγορά· και
 - β. η πώληση των περιουσιακών στοιχείων της Nürburgring GmbH, της Motorsport Resort Nürburgring GmbH και της Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση υπέρ της capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH ή των θυγατρικών της.

3. Επικουρικώς, να ανατρέξει τη διαλαμβανόμενη στο ανωτέρω σημείο 1 απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Πλάνη περί το δίκαιο ως προς το ζήτημα αν η απόφαση αφορά την αναιρεσείουσα ως ανταγωνίστρια:

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τους κρίσιμους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας που προκύπτουν προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας και, ως εκ τούτου, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου είναι ελλιπής και, εν πάση περιπτώσει, ανεπαρκής. Επιπλέον, συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας της αναιρεσείουσας (άρθρο 47 του Χάρτη). Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

2. Πλάνη περί το δίκαιο ως προς το ζήτημα αν η απόφαση αφορά την αναιρεσείουσα ως επαγγελματική ένωση:

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη, και ως προς το ζήτημα αυτό, τους κρίσιμους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας που προκύπτουν προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας και, ως εκ τούτου, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου είναι ελλιπής και, εν πάση περιπτώσει, ανεπαρκής. Επιπλέον, συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας της αναιρεσείουσας (άρθρο 47 του Χάρτη). Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

3. Παράβαση των κανόνων της διαδικασίας και πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση της αναιρεσείουσας λόγω της ιδιότητάς της ως ανταγωνίστριας και ως επαγγελματικής ένωσης όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση:

Για τους λόγους που εκτίθενται στον πρώτο και δεύτερο λόγο αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αποφάνθηκε ότι η αναιρεσείουσα δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση.

4. Πλάνη περί το δίκαιο ως προς την υποχρέωση της Επιτροπής να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας όσον αφορά τη χορήγηση νέας ενίσχυσης διά της πωλήσεως των περιουσιακών στοιχείων στην capricorn:

Κατά παράβαση των άρθρων 107 και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, κατά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, κατά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας καθώς και διά της παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι διεξήχθη ανοιχτή, διαφανής, αμερόληπτη και άνευ όρων διαδικασία διαγωνισμού. Η αγοραία τιμή δεν καθορίστηκε κατ' αυτόν τον τρόπο. Υπήρχαν, επομένως, σοβαρές αμφιβολίες που έπρεπε να οδηγήσουν την Επιτροπή να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας.

5. Εσφαλμένη αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου επί της ελλιπούς αιτιολογήσεως της δεύτερης προσβαλλόμενης αποφάσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν διαπίστωσε ότι η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει όσον αφορά τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

Αναίρεση που άσκησε την 3η Σεπτεμβρίου 2019 η Vialto Consulting Kft. κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) που εκδόθηκε την 26η Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-617/17, Vialto Consulting Kft κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-650/19 P)

(2019/C 372/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Vialto Consulting Kft. (Δημήτριος Σιγάλας, δικηγόρος)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26^{ης} Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-617/17,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσεως:

- 1) η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και πλάνη περί το δίκαιο σε σχέση με την παραβίαση του άρθρου 7 παρ. 1 του κανονισμού 2185/1996 ⁽¹⁾. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι το πραγματικό αντικείμενο της αγωγής αποζημιώσεως ήταν αν η OLAF παραβίασε το άρθρο 7 παρ. 1 του κανονισμού 2185/1996 ζητώντας από την ανααιρεσείουσα να της επιτρέψει να συλλέξει στοιχεία που ουδόλως σχετίζονταν με την έρευνά της. Ακόμη, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η ανααιρεσείουσα πράγματι παρέσχε στην OLAF δικαίωμα έρευνας σε όλες τις κατηγορίες δεδομένων που ζήτησε.
- 2) η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο και έλλειψη αιτιολογίας σε σχέση με την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξηγεί ποια από τις τρεις προϋποθέσεις που θέτει η νομολογία σε σχέση με την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν πληρούται στην προκειμένη υπόθεση.
- 3) η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και πλάνη περί το δίκαιο σε σχέση με την παραβίαση του δικαιώματος ακροάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η Επιτροπή έλαβε θέση που δέσμευε την αναθέτουσα αρχή, η οποία ήταν ικανή να καταλήξει στην έκδοση βλαπτικής πράξεως για την ανααιρεσείουσα, χωρίς να της παράσχει το δικαίωμα ακροάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 1996 σχετικά με τους ελέγχους και εξεκριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ 1996, L 292, σ. 2).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 2 Σεπτεμβρίου 2019 – JP
κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Υπόθεση C-651/19)

(2019/C 372/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίων: JP

Αναιρεσίβλητος: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 46 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας⁽¹⁾ (αναδιτύπωση), κατά το οποίο οι αιτούντες πρέπει να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά των αποφάσεων «επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας», και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό δικονομικό κανόνα, όπως το άρθρο 39/57 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 σχετικά με την είσοδο των αλλοδαπών στην εθνική επικράτεια, τη διαμονή, την εγκατάσταση και την απομάκρυνσή τους, σε συνδυασμό με τα άρθρα 51/2, 57/6, § 3, πρώτο εδάφιο, 5^ο, και 57/6/2, § 1 του ίδιου νόμου, το οποίο καθορίζει σε δέκα «ημερολογιακές» ημέρες από την κοινοποίηση της διοικητικής απόφασης, την προθεσμία για την άσκηση προσφυγής κατά αποφάσεως κηρύσσουσας απαράδεκτη μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει υποβάλει υπήκοος τρίτης χώρας, ιδίως όταν η κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε στο Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides [Γραφείο για τους Πρόσφυγες και τους Απάτριδες] το οποίο ο προσφεύγων «τεκμαίρεται» εκ του νόμου ότι έχει επιλέξει ως τόπο επιδόσεων;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 180, σ. 60.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Σεπτεμβρίου 2019 η NeXovation, Inc. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-353/15, NeXovation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: NeXovation, Inc. (εκπρόσωποι: A. von Bergwelt, M. Nordmann, L. Hettstedt, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρεσει τα σημεία 3 και 4 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και να ακυρώσει το άρθρο 3, παράγραφος 2, και την τελευταία περίπτωση του άρθρου 1 της απόφασης της Επιτροπής⁽¹⁾ της 1ης Οκτωβρίου 2014 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.31550 που χορηγήθηκε από τη Γερμανία υπέρ του Nürburgring (με διορθωτικό της 13ης Απριλίου 2015).

- επικουρικός, να ανατρέψει τα σημεία 3 και 4 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται σε δύο λόγους αναιρέσεως:

Σε σχέση με την πρώτη προσβληθείσα απόφαση, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι η επίμαχη απόφαση την αφορούσε ατομικά. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε το ότι εν προκειμένω δεν πρόκειται για το κλασικό σενάριο στο οποίο επηρεάζεται ο ανταγωνισμός μεταξύ διαφόρων προμηθευτών αλλά για περίπτωση στην οποία επηρεάζεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των προσφερόντων που διεκδικούν κάποιο αγαθό.

Σε σχέση με τη δεύτερη προσβληθείσα απόφαση, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και των άρθρων 4, παράγραφος 3, και 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 659/1999⁽²⁾ και της αρχής της επιμελούς και αμερόληπτης έρευνας.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2016/151 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.31550 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία προς όφελος της πίστας αγώνων Nürburgring [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2014) 3634] (ΕΕ 2016, L 34, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Conseil du Contentieux des Étrangers (Βέλγιο)** στις **10 Σεπτεμβρίου 2019 – X κατά État belge**

(Υπόθεση C-671/19)

(2019/C 372/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil du Contentieux des Étrangers

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η επισήμανση, στο άρθρο 34, παράγραφος 5, της οδηγίας 2016/801⁽¹⁾, ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό προσφυγή ασκείται «σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο» την έννοια ότι αποκλείεται αποκλειστικά στον εθνικό νομοθέτη να καθορίσει τους όρους άσκησης της προσφυγής αυτής, χωρίς το εθνικό δικαστήριο να υπέχει την υποχρέωση να διακριβώσει εάν οι όροι αυτοί συνάδουν με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) α) Εάν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, πρέπει η προβλεπόμενη από το άρθρο 34, παράγραφος 5, της οδηγίας 2016/801 προσφυγή, προκειμένου να είναι αποτελεσματική κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη, να προβλέπει τη δυνατότητα, σε όλες τις περιπτώσεις, πρόσβασης σε εξαιρετική διαδικασία άσκησης προσφυγής, η οποία κινείται υπό τις προϋποθέσεις του κατεπείγοντος, εφόσον ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει ότι επέδειξε όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, η δε τήρηση των αναγκαιών για την κίνηση της τακτικής διαδικασίας προθεσμιών ενδέχεται να παρακωλύσει την πραγματοποίηση των συγκεκριμένων σπουδών;
- β) Εάν η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι αρνητική, πρέπει η ίδια απάντηση να δοθεί και στην περίπτωση που η μη έκδοση απόφασης εντός σύντομης προθεσμίας ενέχει τον κίνδυνο να απολέσει ο ενδιαφερόμενος ανεπανόρθωτα ένα έτος σπουδών;

- 3) Εάν η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, υπό α ή υπό β', είναι καταφατική, υποχρεούται το εθνικό δικαστήριο να προκρίνει μια σύμφωνη με τον σκοπό της οδηγίας 2016/801 ερμηνεία προκειμένου να καταλήξει σε λύση που συνάδει με τον επιδιωκόμενο από αυτήν σκοπό, δεχόμενο να εξετάσει σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του κατεπείγοντος αίτηση αναστολής της εκτέλεσης της προβλεπόμενης στο άρθρο 20 της οδηγίας αυτής απόφασης, μολονότι από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του νόμου συνάγεται ότι δεν ήταν αυτή η πρόθεση του νομοθέτη;
- 4) Εάν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, επιβάλλει η προβλεπόμενη στο άρθρο 34, παράγραφος 5, της οδηγίας 2016/801 προσφυγή, προκειμένου να είναι σύμφωνη με το άρθρο 47 του Χάρτη, στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν ότι, υπό ορισμένες περιστάσεις, το δικαστήριο μπορεί να υποχρεώσει την αρμόδια αρχή να χορηγήσει θεώρηση εισόδου;

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/801 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την έρευνα, τις σπουδές, την πρακτική άσκηση, την εθελοντική υπηρεσία, τις ανταλλαγές μαθητών ή τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την απασχόληση των εσωτερικών άμισθων βοηθών (au pair) (ΕΕ 2016, L 132, σ. 21).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil du Contentieux des Étrangers (Βέλγιο) στις
10 Σεπτεμβρίου 2019 – X κατά État belge**

(Υπόθεση C-672/19)

(2019/C 372/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil du Contentieux des Étrangers

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η επισήμανση, στο άρθρο 34, παράγραφος 5, της οδηγίας 2016/801 (¹), ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό προσφυγή ασκείται «σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο» την έννοια ότι αποκλείεται αποκλειστικά στον εθνικό νομοθέτη να καθορίσει τους όρους άσκησης της προσφυγής αυτής, χωρίς το εθνικό δικαστήριο να υπέχει την υποχρέωση να διακριβώσει εάν οι όροι αυτοί συνάδουν με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) α) Εάν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, πρέπει η προβλεπόμενη από το άρθρο 34, παράγραφος 5, της οδηγίας 2016/801 προσφυγή, προκειμένου να είναι αποτελεσματική κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη, να προβλέπει τη δυνατότητα, σε όλες τις περιπτώσεις, πρόσβασης σε εξαιρετική διαδικασία άσκησης προσφυγής, η οποία κινείται υπό τις προϋποθέσεις του κατεπείγοντος, εφόσον ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει ότι επέδειξε όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, η δε τήρηση των αναγκαιών για την κίνηση της τακτικής διαδικασίας προδεσμιών ενδέχεται να παρακωλύσει την πραγματοποίηση των συγκεκριμένων σπουδών;
- β) Εάν η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι αρνητική, πρέπει η ίδια απάντηση να δοθεί και στην περίπτωση που η μη έκδοση απόφασης εντός σύντομης προδεσμίας ενέχει τον κίνδυνο να απολέσει ο ενδιαφερόμενος ανεπανόρθωτα ένα έτος σπουδών;

- 3) Εάν η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, υπό α ή υπό β', είναι καταφατική, υποχρεούται το εθνικό δικαστήριο να προκρίνει μια σύμφωνη με τον σκοπό της οδηγίας 2016/801 ερμηνεία προκειμένου να καταλήξει σε λύση που συνάδει με τον επιδιωκόμενο από αυτή σκοπό, δεχόμενο να εξετάσει σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του κατεπείγοντος αίτηση αναστολής της εκτέλεσης της προβλεπόμενης στο άρθρο 20 της οδηγίας αυτής απόφασης, μολονότι από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του νόμου συνάγεται ότι δεν ήταν αυτή η πρόθεση του νομοθέτη;
- 4) Εάν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, επιβάλλει η προβλεπόμενη στο άρθρο 34, παράγραφος 5, της οδηγίας 2016/801 προσφυγή, προκειμένου να είναι σύμφωνη με το άρθρο 47 του Χάρτη, στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν ότι, υπό ορισμένες περιστάσεις, το δικαστήριο μπορεί να υποχρεώσει την αρμόδια αρχή να χορηγήσει θεώρηση εισόδου;

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/801 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την έρευνα, τις σπουδές, την πρακτική άσκηση, την εθελοντική υπηρεσία, τις ανταλλαγές μαθητών ή τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την απασχόληση των εσωτερικών άμισθων βοηθών (au pair) (ΕΕ 2016, L 132, σ. 21).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 η Fulmen κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 2 Ιουλίου 2019, στην υπόθεση T-405/15, Fulmen κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Fulmen (εκπρόσωποι: A. Bahrami, N. Κορογιαννάκης, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο πρωτίστως:

— Να αναρέσει εν μέρει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση·

— Να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς·

— Να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στη Fulmen ποσό ύψους 6 456 507 ευρώ σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ποσό ύψους 100 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, προσαυξημένα με τόκους υπερημερίας·

— Να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Επικουρικώς:

— Να αναρέσει εν μέρει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση·

— Να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— Να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά την υλική ζημία, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, πρώτον, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραβίασε την αρχή της πλήρους αποκατάστασης της ζημίας και κατέστησε άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 340, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το επίπεδο αποδείξεως που απαιτήσε το Γενικό Δικαστήριο κατέστησε αδύνατη την επιδίκαση οποιασδήποτε αποζημιώσεως, παρά την ύπαρξη αρκούντως σοβαρής και κατάφωρης παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης. Δεύτερον, κατά την αναιρεσείουσα, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, το δε σκεπτικό της ενέχει αντιφάσεις. Τρίτον, όπως υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε αποδεικτικά και πραγματικά στοιχεία.

Όσον αφορά την ηθική βλάβη, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στερείται παντελώς αιτιολογίας όσον αφορά τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί το ύψος της χρηματικής ικανοποίησεως κατά ορθή και δίκαιη κρίση.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Σεπτεμβρίου 2019 ο Fereydoun Mahmoudian κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 2 Ιουλίου 2019, στην υπόθεση T-406/15, Mahmoudian κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Fereydoun Mahmoudian (εκπρόσωποι: A. Bahrami, N. Κορογιαννάκης, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο πρωτίστως:

— Να αναιρέσει εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— Να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς·

— Να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στον αναιρεσείοντα ποσό ύψους 966 581 ευρώ σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ποσό ύψους 500 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, προσαυξημένα με τόκους υπερημερίας·

— Να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Επικουρικώς:

— Να αναιρέσει εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— Να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— Να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά την υλική ζημία, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, πρώτον, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραβίασε την αρχή της πλήρους αποκατάστασης της ζημίας και κατέστησε άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 340, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το επίπεδο αποδείξεως που απαιτήσε το Γενικό Δικαστήριο κατέστησε αδύνατη την επιδίκαση οποιασδήποτε αποζημιώσεως, παρά την ύπαρξη αρκούντως σοβαρής και κατάφωρης παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης. Δεύτερον, κατά τον αναιρεσείοντα, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, το δε σκεπτικό της ενέχει αντιφάσεις. Τρίτον, όπως υποστηρίζει ο αναιρεσείων, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε αποδεικτικά και πραγματικά στοιχεία.

Όσον αφορά την ηθική βλάβη, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στερείται παντελώς αιτιολογίας όσον αφορά τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί το ύψος της χρηματικής ικανοποίησεως κατά ορθή και δίκαιη κρίση.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-53/18, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller, R. Kanitz, επικουρούμενοι από τους M. Winkelmüller, F. van Schewick, M. Kottmann, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-53/18, Γερμανία κατά Επιτροπής,
- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2017/1995 της Επιτροπής, της 6ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τη διατήρηση των στοιχείων αναφοράς του εναρμονισμένου προτύπου EN 13341:2005 + A1:2011 για τις θερμοπλαστικές σταθερές δεξαμενές για υπέργεια αποθήκευση καυσίμου θέρμανσης, κηροζίνης και πετρελαίου οικιακής χρήσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾,
- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2017/1996 της Επιτροπής, της 6ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τη διατήρηση των στοιχείων αναφοράς του εναρμονισμένου προτύπου EN 12285-2:2005 «Χαλύβδινες δεξαμενές κατασκευασμένες σε εργοστάσιο» στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾,
- επικουρικός σε σχέση με το δεύτερο και το τρίτο αίτημα, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους:

Πρώτον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 18, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 17, παράγραφος 5, του κανονισμού 305/2011 ⁽¹⁾. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή, βάσει των διατάξεων αυτών, είχε τόσο την εξουσία όσο και την υποχρέωση να λάβει ένα από τα μέτρα που πρότεινε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Δεύτερον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 18, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και το άρθρο 17, παράγραφος 3, του κανονισμού 305/2011. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή, βάσει των διατάξεων αυτών, ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει αν τα επίμαχα πρότυπα έθεταν σε κίνδυνο την τήρηση των βασικών απαιτήσεων δομικών έργων.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, L 288, σ. 36.

⁽²⁾ ΕΕ 2017, L 288, σ. 39.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 88, σ. 5).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 η VodafoneZiggo Group BV κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2019, στην υπόθεση T-660/18, VodafoneZiggo Group BV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: VodafoneZiggo Group BV (εκπρόσωποι: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2019, στην υπόθεση T-660/18 (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη)·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της διαφοράς·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλονται πλείονες περιπτώσεις πλάνης περί το δίκαιο όσον αφορά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η απόφαση C(2018) 5848 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (στο εξής: επίμαχη απόφαση) δεν παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα.

Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται ότι η απαίτηση οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές να «λαμβάνουν ιδιαίτερως υπόψη» τις παρατηρήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ ⁽¹⁾ επιβάλλει στις αρχές αυτές νομικώς δεσμευτική υποχρέωση.

Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται ότι οι παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ ισοδυναμούν με χορήγηση αδειάς, διότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επέλεξε, επομένως, να περατώσει την έρευνά της χωρίς να κάνει χρήση του δικαιώματός της αρνησικυρίας.

Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται ότι η επίμαχη απόφαση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως προπαρασκευαστική πράξη, διότι η διαδικασία την οποία ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι διακριτή και διαφορετική από την εθνική διαδικασία.

Με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η λέξη «απόφαση» την οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή «δεν ήταν προσηκουσα», υπερέβη την αρμοδιότητά του όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο.

Με το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη στερείται αιτιολογίας όσον αφορά την κρίση ότι το αντικείμενο της επίμαχης αποφάσεως «στερείται σημασίας» εν προκειμένω.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλονται οικονομικές πλημμέλειες οφειλόμενες στο ότι δεν ελήφθησαν υπόψη επιχειρήματα δυνάμενα να επηρεάσουν επί της ουσίας την έκβαση της δίκης.

Το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως αφορά το επιχείρημα ότι δεν υφίστατο πλέον δυνατότητα υποβολής παρατηρήσεων εκ μέρους του Φορέα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών στις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC).

Το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως αφορά το επιχείρημα ότι ο αποκλεισμός της δυνατότητας ακρόασεως δεν μπορεί να θεραπευθεί με την παροχή άλλης, μη σχετικής με την υπόθεση, δυνατότητας ακρόασεως.

Με το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως προβάλλονται πλείονες περιπτώσεις πλάνης περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι δεν θίγονται τα θεμελιώδη δικαιώματα της αναιρεσείουσας. Η αναιρεσείουσα απολαύει των θεμελιωδών δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα δε επιχειρήματά του, καθώς και το ζήτημα του παραδεκτού, πρέπει να ερμηνευθούν με γνώμονα τα δικαιώματα αυτά. Επιπλέον, η διαδικασία της προδικαστικής παραπομπής δεν δύναται να αποτρέψει την περίπτωση προσβολής των εν λόγω δικαιωμάτων.

(¹) Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ 2002, L 108, σ. 33).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 η Italmobiliare SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-523/15, Italmobiliare SpA κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (εκπρόσωπος: F. Moretti, avvocatessa)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου εν όλω ή εν μέρει και, ακολούθως, να άρει ή να μειώσει τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν στην αναιρεσείουσα,
- επικουρικώς, να επαναπροσδιορίσει τις κυρώσεις, κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, με όλες τις συνέπειες που αυτό συνεπάγεται επί του κύρους της απόφασης.

Σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά τους, τόσο κατά την πρωτόδικη όσο και κατά την αναρτητική διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς τους, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, εσφαλμένη ή ελλιπής εφαρμογή των συναφών νομολογιακών αρχών όσον αφορά το τεκμήριο περί άσκησης αποφασιστικής επιρροής, κατάχρηση εξουσίας, παράλειψη αιτιολόγησης, προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων από το Γενικό Δικαστήριο, όσον αφορά την απόδοση ευθύνης στην Italmobiliare για τη φερόμενη παρανομία. Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν κυρίως ότι μια τέτοια εφαρμογή του τεκμηρίου, εν πάση περιπτώσει, παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, του προσωποπαγούς χαρακτήρα των ποινών και του τεκμηρίου αθωότητας που διαλαμβάνονται στα άρθρα 6, παράγραφος 2, και 7 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στα άρθρα 48 και 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα ιδιοκτησίας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και στο άρθρο 14 της ΕΣΔΑ, καθώς και παραβιάζει τα άρθρα 17 και 21 του Χάρτη της Νίκαιας, καθώς και τις αρχές της απαγόρευσης διακρίσεων και της ίσης μεταχείρισης.

Δεύτερος λόγος: παράβαση και/ή εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της Ανακοίνωσης για τη συνεργασία ⁽¹⁾ εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, παράνομη χορήγηση απαλλαγής προστίμου σε άλλη επιχείρηση και άμεσο συμφέρον των προσφευγουσών να ζητήσουν την ανάκληση της απαλλαγής.

Τρίτος λόγος: παράβαση του νόμου και/ή παράβαση ουσιώδους τύπου καθόσον το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ως αναλογικές και κατάλληλες τις κυρώσεις.

Τέταρτος λόγος: οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο να ασκήσει την αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας του δυνάμει του άρθρου 31 του κανονισμού 1/2003 και να επαναπροσδιορίσει τις κυρώσεις με τις συνέπειες που αυτό συνεπάγεται για την απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ.1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2019 – Micreos Food Safety κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-568/19)

(2019/C 372/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Micreos Food Safety BV (Wageningen, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του Γενικού Διευθυντή Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων της 17ης Ιουνίου 2019, που αποτελούν μια ενότητα, με τις οποίες η Επιτροπή: α) απέσχε οριστικά από την εφαρμογή της σχετικής διαδικασίας επιτροπολογίας σε σχέση με το σχέδιο κανονισμού της Επιτροπής «να επιτραπεί η χρήση του Listex™ P100 για τη μείωση της λιστέριας της μονοκυτταρογόνου σε προϊόντα έτοιμου φαγητού ζωικής προέλευσης» ως μέσου για την απομάκρυνση της μόλυνσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 853/2004 (¹)· β) αρνήθηκε να εξετάσει μια τέτοια χρήση του Listex™ P100 ως βοηθητικού μέσου επεξεργασίας που δεν αφορά την απομάκρυνση της μόλυνσης, και· γ) απαγόρευσε για πρώτη φορά την περαιτέρω διάθεση στην αγορά του Listex™ P100 που βρίσκεται στην αγορά από το 2006 για χρήση του ως βοηθητικού μέσου επεξεργασίας σε τρόφιμα ζωικής προέλευσης έτοιμα προς βρώση· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας περί αναγνώρισεως του Listex™ P100 ως μέσου για την απομάκρυνση της μόλυνσης, ελήφθη χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή ψηφοφορίας εντός της μόνιμης επιτροπής φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών (Standing Committee for Plants, Animals, Food and Feed, στο εξής: SCoPAFF) σε αντίθεση προς τα άρθρα 289, παράγραφος 1, και 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και τα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού (ΕΕ) 182/2011 (²).
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη για τον λόγο ότι ελήφθη επί τη βάσει πολιτικών εκτιμήσεων παρά το γεγονός ότι είναι εκτελεστική πράξη.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 ήταν εσφαλμένη.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται έλλειψη συλλογιστικής και, εν πάση περιπτώσει, παράνομη συλλογιστική λόγω του ότι δεν έγινε διάκριση μεταξύ μέσου για την απομάκρυνση της μόλυνσης και βοηθητικού μέσου επεξεργασίας που δεν αφορά την απομάκρυνση της μόλυνσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται έλλειψη διαβουλεύσεως με τη SCoPAFF κατά το μέρος που η προσφεύγουσα ζήτησε την αναγνώριση του Listex™ P100 ως βοηθητικού μέσου επεξεργασίας που δεν αφορά την απομάκρυνση της μόλυνσης.

6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 168, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ λόγω της μη διασφάλισης, μέσω του Listex™ P100, της προστασίας από τη λιστέρια και της προληψίως της λιστέριας.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 ⁽³⁾ και παραβίαση της θεμελιώδους ελευθερίας που συνίσταται στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται παράβαση των νόμιμων προσδοκιών της προσφεύγουσας καθότι από το 2006 το Listex™ P100 βρισκόταν στην αγορά και το 2016 η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) το χαρακτήρισε ασφαλές.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ 2004, L 139, σ. 55).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ 2011, L 55, σ. 13).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 – Bartolomé Alvarado y Grupo Preciados Place κατά EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)

(Υπόθεση T-606/19)

(2019/C 372/34)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: José Fernando Bartolomé Alvarado (Μαδρίτη, Ισπανία) και Grupo Preciados Place, SL (Μαδρίτη) (εκπρόσωπος: P. García Remacha, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Alpargatas SA (Σάο Πάολο, Βραζιλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχοι του επίδικου σήματος: Οι προσφεύγοντες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα ALPARGATUS PASOS ARTESANALES – Υπ' αριθ. 14 750 624 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Ιουνίου 2019 στην υπόθεση R 1825/2018-1

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η κοινοποιηθείσα στο καθού στις 5 Ιουλίου 2019 προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2019 κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO ασκήθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως και, κατόπιν των δευσών νομικών διατυπώσεων, να εκδώσει απόφαση με την οποία θα κάνει δεκτή την προσφυγή και, ως εκ τούτου, να απορρίψει κάθε αίτηση της εταιρίας ALPARGATAS S.A., ακυρώνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση και διατηρώντας το υπ' αριθ. 14 750 624 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με όλες τις επακόλουθες νομικές συνέπειες.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει εξαιτίας δεδικασμένου που προέβησαν οι προσφεύγοντες.
- Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει εξαιτίας της ανάλυσης στην οποία προέβη το EUIPO σε σχέση με την ομοιότητα των συγκρουόμενων σημάτων.
- Η προσβαλλόμενη απόφαση μονοπωλεί την ονομασία «alragata» κατά παράβαση της νομολογίας και του κριτηρίου του ίδιου του EUIPO.
- Δεν συντρέχει κίνδυνος συσχετισμού και συγχύσεως.

Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 – Itinerant Show Room κατά EUIPO (FAKE DUCK)**(Υπόθεση T-607/19)**

(2019/C 372/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Ιταλία) (εκπρόσωπος: E. Montelione, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης FAKE DUCK – Υπ' αριθ. 17 946 879 αίτηση καταχώρισης*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Ιουλίου 2019, στην υπόθεση R 830/2019-2**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Δεν ελήφθη υπόψη ο εγγενής διακριτικός χαρακτήρας του σήματος FAKE DUCK.
 - Δεν ελήφθη υπόψη ο σύνθετος χαρακτήρας του σήματος που αποτελείται από τις λέξεις FAKE DUCK και από το σχέδιο αυγού.
 - Μη εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.
 - Μη εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας.
-

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2019 – Veronese Design Company κατά EUIPO – Veronese (VERONESE)**(Υπόθεση T-608/19)**

(2019/C 372/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Χονγκ Κονγκ, Κίνα) (εκπρόσωπος: B. Lafont, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Veronese SAS (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VERONESE – Υπ' αριθ. 8 831 844 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενόπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Ιουνίου 2019, στην υπόθεση R 2434/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή και τα παραρτήματά της·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2019 – Daw κατά EUIPO (SOS Innenfarbe)**(Υπόθεση T-625/19)**

(2019/C 372/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daw SE (Ober-Ramstadt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Haberl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SOS Innenfarbe – Υπ' αριθ. 17 870 690 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Ιουλίου 2019 στην υπόθεση R 277/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του EUIPO της 7ης Ιανουαρίου 2019, κατά το μέτρο που δεν κάνει δεκτή την καταχώριση του σήματος «SOS Innenfarbe» για τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσεως 2:

«χρώματα, βερνίκια, λάκες, προϊόντα βαφής, μέσα προφυλάξεως κατά της σκουριάς· Επίχρισμα (Χρώματα για -): χρωστικά μέσα, χρωστικές ουσίες, πάστες χρωμάτων, αντιδιαβρωτικά· μέσα πυκνώσεως για χρώματα, λάκες και βαφές· μέσα συντηρήσεως ξύλου, αντιδιαβρωτικές ουσίες για ξύλο και έλαια συντηρήσεως ξύλου· βαφές, επίσης και με δυνατότητα διαμόρφωσης· βακτηριοκτόνες και/ή παρασιτοκτόνες βαφές· αντισκωριακά προϊόντα (προστατευτικά κατά της σκουριάς)· μέταλλα (προϊόντα προστασίας των -ων)»

- να διατάξει το EUIPO να επιτρέψει τη δημοσίευση του σήματος, όπως αυτό κατατέθηκε·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2019 – Daw κατά EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)

(Υπόθεση T-626/19)

(2019/C 372/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daw SE (Ober-Ramstadt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Haberl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SOS Loch- und Rissfüller – Υπ' αριθ. 17 870 692 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Ιουλίου 2019 στην υπόθεση R 278/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- να ακυρώσει την απόφαση του EUIPO της 7ης Ιανουαρίου 2019, κατά το μέτρο που δεν κάνει δεκτή την καταχώριση του σήματος «SOS Loch- und Rissfüller» για τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσεως 1:

«Χημικά παρασκευάσματα για χρήση στη βιομηχανία· μέσα συντήρησης και αδιαβροχοποίησης για τοιχοποιίες, κεραμίδια στέγης, τσιμέντο και σκυρόδεμα, εκτός από χρώματα βαφής και έλαια· ακατέργαστες τεχνητές και συνθετικές ρητίνες, ακατέργαστα πλαστικά υλικά· διαλύτες (χημικοί)· επιχρίσματα για την επεξεργασία του υποστρώματος για βαφές (μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις),

για το προϊόν της κλάσεως 2 «Ακατέργαστες φυσικές ρητίνες» και

για τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσεως 19: «Επιχρίσματα [υλικά οικοδομών]· χαλαζίας· επιχρίσματα [δομικά υλικά]· επιχρίσματα, μάζες πάκτωσης υφασμάτων για κατασκευαστικές χρήσεις· στόκοι ως υλικά κατασκευών· υφάσματα για οικοδομικές εργασίες, κανένα εκ των οποίων από μέταλλο ή κυρίως από μέταλλο, ειδικότερα υφάσματα σταθεροποίησης»

- να διατάξει το EUIPO να επιτρέψει τη δημοσίευση του σήματος, όπως αυτό κατατέθηκε·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL